

MARIAN SANÇHIZ

Membre de la Comissió Política Nacional de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

El càncer no és un 'projecte'

Estalviar en la salut de les persones és, simplement, una crueltat política

Programa electoral de DA a les eleccions generals 2019: "Crearem una unitat de radioteràpia a l'hospital amb l'objectiu d'evitar el desplaçament i millorar la qualitat de vida dels pacients que necessiten aquest tractament." (Pàgina 32).

Cent sis dies després de les eleccions lleigeix astorada declaracions del ministre de Salut, el senyor Martínez Benazet, que es fa enrere del projecte de la unitat de radioteràpia, que estava projectada, amb dotació pressupostària i concurs públic per a la construcció de l'edifici. Els arguments són que no s'amortitzaria la instal·lació d'aquest servei i que quedaria obsolet en poc temps.

Com si ell no sabés, més que ningú al govern de Xavier Espot, que:

–Les despeses sanitàries no s'amortitzen mai, són una inversió del país per a la salut de les seves ciutadanes i els seus ciutadans a mitjà i llarg termini.

–Els aparells sanitaris són obsolets des del primer dia perquè la tecnologia mèdica evoluciona a passes de gegant i el que és nou avui, demà pot quedar superat per un altre aparell.

Els progressistes vam defensar en les eleccions generals del mes d'abril que l'Estat ha de cuidar amb especial atenció les persones més vulnerables. També proposàvem crear una prestació per als cuidadors informals que hagin de deixar la seva feina per tenir cura d'un malalt de llarga durada.

Pel que fa a les persones que pateixen la dura i amarga malaltia del càncer, cal augmentar les me-

asures de detecció precoç, potenciant el desenvolupament del Pla oncològic nacional i dotant el país d'una unitat de radioteràpia.

Aplicar criteris economicistes, pretenent estalviar en la despesa destinada a la salut de les persones, em sembla simplement una crueltat política.

Comparem-ho amb les despeses i els costos de l'aeroport, o amb els diners que es van llençar pel projecte de l'edifici Cloud. Allí el govern de Toni Martí no va pas

Benazet es fa enrere del compromís electoral de crear una unitat de radioteràpia

La despesa sanitària mai s'amortitza i els aparells són obsolets des del primer dia

fer un balanç economicista per valorar els projectes. És que allí sí pagava la pena jugar-se el pressupost de l'Estat, però quan es tracta de malalts de càncer... es posen a pensar?

El ministre Martínez Benazet diu que la tecnologia de la radioteràpia avança molt ràpidament, però el càncer també. I aquesta malaltia no entén ni de pressupostos, ni del temps, ni d'aparells més o menys moderns o avançats. El càncer no té pausa, i les persones que el pateixen no poden estar pendents de viatges lluny de

casa per tractar-se.

Mentre es fan estudis, o s'afinen els que es van fer, els malalts continuen igual, amb uns serveis que els fan desplaçar fora del país.

És lamentable incomplir les promeses electorals, però decebre les persones que pateixen malalties és molt cruel, i més quan es fa, insisteixo, amb criteris economicistes.

El càncer no entén de temps, perquè el temps és la pròpia vida, i el càncer se la menja. I el Govern de Xavier Espot deixa passar temps, que té un valor incalculable per als malalts, per estudiar la viabilitat de la instal·lació de radioteràpia al país.

Parlem d'un acord de l'anterior titular de Salut, el senyor Álvarez-Marfany, compartit ben segur pel seu company del Consell de Ministres, i avui cap de Govern, senyor Xavier Espot. Això passava a finals de novembre del 2018, quan l'executiu va anunciar la construcció d'una unitat de radioteràpia.

L'establiment d'una unitat de radioteràpia era una reivindicació de l'Associació Andorranina contra el Càncer, tal com ens van explicar a la reunió que vam mantenir amb ells el dia 21 de març d'enguany.

Recollint aquesta proposta, el programa electoral de Progressistes-SDP deia: "Augmentar les mesures de detecció precoç del càncer, potenciant el desenvolupament del Pla oncològic nacional i dotant el país d'una unitat de radioteràpia." (Pàgina 15).

És una urgència social i humana que no es pot defugir.